

[Erik Hansen (Nordj. amt).]
brugsministeriet. Den administrationsform, hvor man lagde det ud til producentorganisationerne, lagde det ud til landbrugets egne organisationer, tror jeg passede godt til den tid og til den måde, de tidligere støtteordninger skulle administreres på. Men nu er det jo anderledes, nu får vi andre muligheder inden for fællesmarkedet for landbrugserhvervet, og andre tider betyder også nye reformer. Derfor vil jeg gerne sige, at der i det radikale venstre næres tiltro til, at det skridt, man har taget i landbrugsministeriet i retning af at flytte administrationen tættere ind i landbrugsministeriet, er rigtigt. Her står man jo i den situation, at man skal administrere penge, som er ikke alene offentlige penge, men fællesmarkedspenge, og det giver jo klart det sigte, at her skal man passe på at administrere dem — ikke fordi man har gjort det forkert tidligere, men man må administrere dem på en anden måde, end man har gjort tidligere.

Også jeg har med interesse læst Aktuelt fra i lørdags. Jeg må have lov til på forhånd at gå ud fra, at ministeren normalt læser Aktuelt; han har sikkert gjort det i hvert fald til og med fredag, men ministeren har måske ikke læst Aktuelt i lørdags. Her står der i en stor overskrift — jeg refererer lidt spredt:

„10 mands arbejde skal klares af 80“.

Videre står der, om end ikke med så store og så høje typer, men alligevel med meget manende skrift:

„Splinternyt direktorat for landbrugets EF-problemer svulmer enormt“.

Jeg skal ikke kommentere denne artikel, heller ikke spørge om, hvor autoritativ denne artikel er fra landbrugsministerens, om jeg så må sige eget hoforgan, men det kan alligevel give anledning til overvejelse. Ikke mindst på baggrund af det, der har været fremme i dagspressen om, at man i Holland til at klare opgaverne havde 800 mand, i Vesttyskland havde 1000 mand. Ganske vist har man ikke nøjere undersøgt, om de ikke også har andre opgaver, og om de i Holland og Vesttyskland måske arbejder urationelt. Her foreslås et direktorat, som får, når administrationsomkostningerne fra licens- og kornkontoret er trukket fra, et budget på ca. 5 mill. kr. på årsbasis. Man

skal være forsigtig med at sige: vi har et direktorat og et ministerium, som koster så og så meget, men i andre lande har administrationen da et betydelig større omfang. Man skal ikke ligefrem fra starten sætte det som et mål, at nu skæl vi på det område op på lige fod med de andre.

Når det drejer sig om direktoratet for markedsordningerne, vil jeg gerne takke for de tal, som findes i bemærkningerne i form af oplysninger om administrationsomkostninger. Tilsvarende oplysninger blev givet, synes jeg, på fyldig vis, da jeg i anden sammenhæng her i folketinget var med til at behandle sagerne i lønningrådet og senere i finansudvalget. Jeg vil på givne foranledning gerne sige, at i fiskeriministeriet havde man altså ikke muligheder for at give sådanne tal; jeg er glad for, at landbrugsministeriet var i stand til det.

Det foreslås, at der nedsættes et 17 mands udvalg. Jeg forstår fuldt ud nytten af det, nytten af, at man trækker folk fra erhvervet ind til at give råd, til at komme med ideer og måske også for at kunne give information, men jeg vil dog på nuværende tidspunkt gerne sammenholde bestemmelsen i § 2 om dette 17 mands udvalg med den paragraf, jeg nævnte, da jeg var ordfører vedrørende lovforslag nr. 87, over for fiskeriministerens. I lovforslaget om markedsordningen for fiskerivarer står der i § 2, stk. 3, at udvalgets opgave er „i fornødent omfang“ at rådgive fiskeriministerens. Når det drejer sig om lovforslag nr. 90, så står der, at landbrugsministerens nedsætter et udvalg med den opgave at rådgive. Her er det altså ikke et spørgsmål om „fornødent omfang“, men direkte et spørgsmål om at rådgive. Jeg spurgte fiskeriministerens, om fiskeriministerens følte, at den formulering, som fandtes i lovforslag nr. 87, dækkede hans behov. Det er klart, at man kan svare på to måder. Man kan svare ved at tie, altså samtykke, eller man kan protestere. Den højtærede fiskeriminister tav. Altså måtte jeg tage det som et udtryk for, at fiskeriministerens var enig i, at rådgivning „i fornødent omfang“ var tilstrækkeligt for ham. Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt spørge den højtærede landbrugsminister, om han kan nøjes med som fiskeriministerens „i fornødent omfang“ at blive rådgivet. Det er ting, som vi kan drøfte i